

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.732/2011/4.szám

A Kúria dr.Gáspárné dr.Menkó Veronika ügyvéd (által képviselt dr. I.r., dr. III.r. - mint a II.r. felperes jogutóda - felperesnek Haltrichné Dávid Emma vezető főtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal (6741 Szeged, Rákóczi tér 1.) alperes ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében - amelybe dr.Horváth Ferenc ügyvéd által képviselt I.r., II.r. alperesi beavatkozók beavatkoztak - a Megyei Bíróság 2011. március 1. napján kelt 7.K.30.066/2010/20. számú ítélete ellen a felperesek részéről 24. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Megyei Bíróság 7.K.30.066/2010/20. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek az alperesi beavatkozóknak együttesen 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesek 2003. május 26. napján elvi építési engedély iránt kérelmet nyújtottak be, Debrecen Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala Jegyzőjéhez (a továbbiakban: elsőfokú építésügyi hatóság) a debreceni 20940 helyrajzi számú ingatlanra hat lakás és kettő orvosi rendelő építésére. Az elsőfokú építésügyi hatóság a kérelmet

2003. május 29. napján érkezett. Az elvi építési engedély iránti kérelem benyújtásának időpontjában az ingatlan beépítésére vonatkozó szabályokat Debrecen Megyei Jogú Város Közgyűlése 22/1986.(V.29.) Kr. rendeletével módosított 3/1993.(II.15.) Kr. rendelettel jóváhagyott Részletes Rendezési Terv (a továbbiakban: RRT.) tartalmazta.

Az elsőfokú építésügyi hatóság 2004. február 20. napján hozott 27897-3/2003. számú határozatával a felperesek részére elvi építési engedélyt adott.

Az elsőfokú határozat ellen a beavatkozók fellebbezéssel éltek, amelynek folytán a Megyei Közigazgatási Hivatal 2004. június 3. napján hozott 3602/2004. számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta és a felperesek kérelmét elutasította.

A megyei bíróság 2004. október 17. napján hozott 14.K.30.321/2004/7. számú ítéletével a 3602/2004. számú határozatot hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

A Regionális Közigazgatási Hivatal 1289-8/2007. számú határozatával megváltoztatta az elsőfokú építésügyi hatóság megismételt eljárásban hozott 10698/14/2006. számú határozatát és a felperesek 2005. szeptember 29. napján benyújtott építési engedély iránti kérelmének elvi építési engedély iránti kérelemként történő elbírálására irányuló kérelmet elutasította és a 2003. május 29. napján benyújtott 27897/2003. számon érkeztetett kérelem tárgyában új eljárás lefolytatását rendelte el.

A másodfokú határozat felülvizsgálata iránt a felperesek keresetet terjesztettek elő, amelyet a megyei bíróság 2007. október 15. napján hozott 7.K.30.308/2007/6. számú ítéletével elutasított. A megyei bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a 2003. május 29. napján iktatott és a 2004. február 20. napján elbírált elvi építési engedély elintézésére az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 60. §-ának /3/ bekezdése alapján az RRT. szabályai nem alkalmazhatók, mert azok 2003. december 31. napján hatályukat veszítették. A perbeli ingatlan beépítésére vonatkozó szabályokat Debrecen Megyei Jogú Város 8/2003.(V.23.) Kr. rendeletével jóváhagyott Helyi Építési Szabályzata és Szabályozási Terve (a továbbiakban: HÉSZ.) tartalmazta, amely 2003. június 1. napján lépett hatályba. A HÉSZ. az ingatlan beépítésére kedvezőtlenebb szabályokat állapított meg az RRT.-hez képest, mivel a megépíthető lakások számát csökkentette. A HÉSZ. 46. § /1/ bekezdése kimondta, hogy rendelkezéseit a hatályba lépését követően indított ügyekben kell alkalmazni, kivéve, ha a folyamatban lévő kérelem kedvezőbb elbírálását teszi lehetővé. A jogalkotásról szóló

1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jtv.) 12. § /2/ bekezdése és a HÉSZ. 46. § /1/ bekezdése értelmében a felperesek elvi építési engedély iránti kérelmének elbírálására az Étv. 18. §-ának /2/ bekezdés illeszkedés szabályainak vizsgálatára vonatkozó előírásai irányadók, mivel a jogszabály a kihirdetését megelőző időre, visszamenőleges hatállyal nem állapíthat meg súlyosabb kötelezettséget.

A felperesek a megyei bíróság ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet nem nyújtottak be a Legfelsőbb Bírósághoz.

A megismételt eljárásban az elsőfokú építésügyi hatóság 2009. március 30. napján hozott 63845/2009. számú határozatával az elvi építési engedély iránti kérelmet elutasította. Az alperes jogelőde 2009. november 8. napján hozott SZ01/2231-12/2009. számú határozatával az elsőfokú építésügyi hatóság határozatát helybenhagyta.

A megyei bíróság jogerős ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Az ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a 7.K.30.308/2007/6. számú ítéletével elvi építési engedély iránti kérelem tárgyában új elsőfokú eljárást rendelt el, amelyre részletes iránymutatást adott. A megismételt eljárásra vonatkozó szabályok körében rögzítette, hogy az elvi építési engedély iránti kérelem elbírálására az RRT. és a HÉSZ. szabályait nem lehet alkalmazni, az Étv. 18. § /2/ bekezdése figyelembevételével kell az új eljárásban határozatot hozni. A megyei bíróság kiemelte, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 111. § /3/ bekezdése értelmében az elsőfokú építésügyi hatóságot és az alperest a jogerős ítélet rendelkező része és indokolása köti a megismételt eljárás és határozathozatal során, amelynek megfelelően kötelesek eljárni. A megyei bíróság hangsúlyozta, hogy az építésügyi hatóságok a jogerős ítélet rendelkező részét és indokolását nem tehetik vitássá.

A jogerős ítélet ellen a felperesek éltek felülvizsgálati kérelemmel, elsődlegesen kérve annak hatályon kívül helyezésével a keresetnek helyt adó döntés hozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a megyei bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A felperesek arra hivatkoztak, hogy a megyei bíróság ítélete az ügy érdemére kihatóan jogszabálysértő, a megállapított tényállás és az irányadó jogszabályok összevetéséből a jogerős ítélet helytelen következtetéseket vont le.

A felperesek álláspontja szerint az elvi építési engedély iránti kérelmet az iktatás időpontjában hatályban lévő helyi szabályozás szerint kellett volna elbírálni. A megyei bíróság ítélete az

Alkotmány 2. §-ának /1/ bekezdését sérti, mivel ellentétes a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmával, és figyelmen kívül hagyta a kérelem benyújtásakor hatályban lévő RRT. szabályait. Előadták, hogy a megyei bíróság korábbi ítélete a kereset elutasítása folytán a másodfokú építésügyi hatóság hatályon kívül helyezésről szóló döntését tartotta hatályban, amely döntés nem szolgálhat alapul újabb jogszabálysértő ítélet hozatalához. Az ítélet anyagi jogereje nem zárja ki, hogy a jelen felülvizsgálati eljárásban a felek a korábbi ítéletben tett megállapításokat vitassák. A visszamenőleges hatály tekintetében fennálló jogszabálysértés a megyei bíróság 7.K.30.066/2010/20. számú ítélete vonatkozásában is fennáll.

A felperesek okfejtése szerint, - a Fővárosi Ítéltábla 3. Kfv. 27246/2006/4. számú végzésében kifejtett indokolásra tekintettel - a másodfokú építésügyi eljárásban téves és helytelen hiánypótlásra történő felhívást követően nem az elvi építési engedély tekintetében irányadó jogszabályban előírt tervek benyújtását követelték meg, és az annak megfelelően benyújtott tervdokumentáció a kérelem tartalmának megfelelő elbírálásra alkalmatlannak bizonyult. Az építésügyi hatóságok téves és helytelen hiánypótlásra történő felhívásában foglaltak teljesítése nem eredményezhet hátrányt, ezért a jogerős ítélet e vonatkozásban is jogszabálysértő. Az elsőfokú építésügyi hatóság a határozat hozatalakor hatályban volt államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) ügyintézés határidőre vonatkozó szabályait is megsértette, amellyel megteremtette a helytelen jogértelmezések lehetőségét, figyelemmel arra, hogy döntésének időpontjában az RRT. már nem volt hatályban.

Az alperes és az alperesi beavatkozók a felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274. § /1/ bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria rámutat arra, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdés szerint a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát lehet jogszabálysértésre hivatkozással kérni. A megyei bíróság a jogerős közigazgatási határozat törvényességét vizsgálja, ebből következően a felülvizsgálati eljárásnak nem tárgya a közigazgatási szerv határozatának eljárása és annak jogszerűsége. Az Áe. a közigazgatási eljárásra tartalmazott szabályokat, ezért rendelkezéseit a megyei bíróság ítélete nem sértheti.

A Ket. 111. § /3/ bekezdése kimondja, hogy a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és határozathozatal során annak megfelelően köteles eljárni. A megyei bíróság 7.K.30.308/2007/6. számú ítéletével új elsőfokú eljárást rendelt el, amelyre az indokolásban részletes iránymutatást adott. Az elvi építési engedély iránti kérelem megismételt eljárásban történő elintézésére az alkalmazandó jogszabályok vonatkozásában a jogerős ítélet kifejtette az Étv. 60. § /3/ bekezdésének, a felülvizsgált határozat hozatalakor hatályban lévő HÉSZ. beépítésre irányadó szabályainak, továbbá a Jtv. 12. § /2/ bekezdésének értelmezésével, hogy az Étv. 18. § /2/ bekezdés szerint az illeszkedés szabályait kell vizsgálni. A HÉSZ. 46. § /1/ bekezdése és a Jtv. 12. § /2/ bekezdése biztosított lehetőséget arra, hogy a hatályban lévő építési jogszabályok közül az elvi építési engedély iránti kérelemről az építésügyi hatóságok a beépítésre kedvezőbb jogszabályok szerint döntsenek.

A megismételt eljárásban az építésügyi hatóságok a jogerős ítéletben kifejtett szempontok alapul vételével, az Étv. 18. § /2/ bekezdése értelmében az illeszkedés szabályainak vizsgálatával hozhattak határozatot, mivel a Ket. 111. § /3/ bekezdése kizárta az elvi építési engedély iránti kérelem más jogszabályok - az RRT. - szerint történő vizsgálatát.

Az építésügyi hatóságokat Ket. 111. § /3/ bekezdése értelmében a jogerős ítélet megismételt eljárásra vonatkozó előírásai, e körben az alkalmazandó jogszabályok akkor is kötik, ha a jogerős ítélet olyan másodfokú határozat felülvizsgálatáról döntött, amely az elsőfokú építésügyi hatóság határozatát helyezte hatályon kívül új eljárás elrendelésével.

A Kúria a Pp. 272. §. /1/ bekezdésben meghatározott határidő alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem alapján vizsgálhatja, hogy az abban megjelölt jogszabályokat a jogerős ítélet sérti-e. A felperesek az arra nyitva álló határidő alatt a megyei bíróság K.30.308/2007/6. számú jogerős ítéletének felülvizsgálatát nem kezdeményezték. A Kúria a jogerős ítéletet az általa elbírált közigazgatási határozat tartalmától függetlenül, hatályon kívül helyezés esetén sem vizsgálhatja.

A Kúria hangsúlyozza, hogy a 7.K.30.066/2010/20. számú jogerős ítélet vonatkozásában jogszabálysértés nem állapítható arra alapozottan, hogy a felperesek az alkalmazandó jogszabályok körének meghatározásáról szóló korábban hozott jogerős ítéletet is jogszabálysértőnek tartják, illetve tartották, amely ellen azonban felülvizsgálati kérelemmel nem éltek.

A fentiekre tekintettel a Kúria nem foglalhat állást abban a

kérdésben, hogy a HÉSZ. hatályba lépését megelőző napon érkeztetett elvi építési engedély iránti kérelmet az RRT. szabályai szerint kellett volna-e elbírálni, illetve az Étv. 18. § /2/ bekezdése alapul vételével hozott határozatok a visszamenőleges hatályú jogalkalmazás tilalmába ütköznek-e. A megyei bíróság a jogerős ítéletével az alkalmazandó anyagi jogi jogszabályok vonatkozásában nem kérelem érkeztetésének időpontjában hatályban lévő jogszabályt tekintette irányadónak, e döntése azonban már nem vizsgálható felül.

A Kúria utal arra is, hogy a megyei bíróság 7.K. 30.308/2007/6. számú jogerős ítéletével a korábban eljáró közigazgatási hivatal határozatának felülvizsgálata iránt benyújtott keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításáról szóló végzés ellen előterjesztett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla végzésének indokolásában foglaltakkal egyezően döntött arról, hogy a hiánypótlásra történt felhívást követően benyújtott kérelem és mellékletei új kérelemnek minősültek. Ha a jogerős ítélettel felülvizsgált határozatok - a felperesek álláspontja szerint - téves és helytelen hiánypótlás teljesítését követően benyújtott terveken és más okiratokon alapultak is, annak jogszabálysértő jellegét a jelen felülvizsgálati eljárásban nem lehet vizsgálni a fent kifejtett okok miatt.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben nem jogszabálysértő, ezért a Kúria azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján a felperesek egyetemlegesen kötelesek a beavatkozók ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati költségének megfizetésére. Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért a Kúria arról nem határozott.

A per tárgyi illetékeljegyzési joga folytán a felperesek egyetemlegesen kötelesek viselni a lerováásra nem került felülvizsgálati eljárási illetéket, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdésében és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdésében foglaltakra.

Budapest, 2012. november 7.

Dr.Sperka Kálmán sk. a tanács elnöke, Dr.Dávid Irén sk. előadó bíró, Dr.Fekete Ildikó bíró

A kiadmány hitelével

bírószági írnok